

Chinese wolhandkrab welkom hapje voor hongerige vogels op bevroren strand te Koksijde-Oostduinkerke

M.-Th. Vanhaelen

Na het wegsmelten van de indrukwekkende wintervloedlijn (een muur van $\pm 1,5$ m hoog en plaatselijk tot 5 m breed bevroren brandingsschuim !) vond ik er op 24 en 25 januari 1997 tegen de resterende ijsplakken massaal krabbenschilden en -poten. Deze maaltijdresten roepen als laatste getuigen de 'struggle-for-life'-taferelen op, die zich hier rond de jaarwisseling afspeelden.

Reeds gedurende vier weken ingevroren lege schilden, poten en schaarpoten met nog vers vlees van de niet te versmaden Noordzeekrab *Cancer pagurus* kwamen tevoorschijn, veel talrijker dan ik deze soort ooit op het strand aantrof : van de grens met Nieuwpoort tot Koksijde, Ster der Zee lagen er minstens een 1000-tal, het waren vooral schilden van jonge dieren, van 6 à 8 cm breed.

Carcinus maenas, de strandkrab werd het talrijkst verorberd : zeker een 3000-tal schilden en vele 10-tallen poten lagen regelmatig verspreid in ± 5 km vloedlijn.

Slechts 4 schilden van de fluwelen zwemkrab, *Liocarcinus puber*, 2 van de helmkrab, *Corystes cassivelaunus*, 1 van de breedpootkrab, *Portunus latipes* en hoogstens 20 van de gewone zwemkrab, *Liocarcinus holsatus* werden over de afgezochte afstand in de vloedlijn aangetroffen.

De mooiste vondsten echter waren 3 schilden van de Chinese wolhandkrab, *Eriocheir sinensis* : 1 te Koksijde (5,4 cm x 5 cm) en 2 te Oostduinkerke, St.-André (5,9 cm x 5,5 cm en 7 cm x 6,4 cm). Er lag ook een zeer verse (immers pas ontdooide !) linkerschaarpoot met vlees van *Eriocheir sinensis* (palm breedte : 1,9 cm).

Pas vanaf een schildbreedte van 5 cm trekken de Chinese wolhandkrabben naar zee om er te paren tijdens de herfst. Vanaf oktober tot half december bereiken ze het kustwater (Adema, 1991). Ook vorige winter werden 4 verse schilden en één rechterschaarpoot van volwassen dieren op stranden van de Westkust tijdens en na de vriesperiode verzameld. (Vanhaelen, 1996). Volgens Adema (1991) hebben deze volwassen krabben vrijwel geen natuurlijke vijanden omdat ze door hun harde pantser goed beschermd zijn.

Toch denk ik dat in extreem koude winters de harde, stekelige schilden geen belemmering vormen voor de uitgehongerde zeevogels; afgepikte schaarpoten en ook een aangepikt schild wijzen in die richting, doch de harde schaarpoet (met lange vervaarlijke stekel) die nog heel wat vlees bevat, kan blijkbaar door de vogels niet gekraakt worden. Aangezien de Chinezen deze krab als een delicatessen beschouwen (Adema, 1991) zullen de zeevogels er vast ook van genoten hebben.

Het is nu nog even afwachten en onder andere regelmatig de stranden observeren om te weten te komen of deze soort die in de herfst 1996 toch sterk toegenomen was in onze streken (Mares, 1996) deze bitterkoude winter overleefde.

Literatuur

Adema, J.P.H.M., 1991. De krabben van Nederland en België. Leiden. Nat. Natuurhistorisch Museum. 244 p.

Mares, J., 1996. De Chinese wolhandkrab *Eriocheir sinensis* (H. Milne Edwards, 1854) in het Oostends havengebied. De Strandvlo 16(3) : 92-93.

Vanhaelen, M.-Th., 1996. Massaal aanspoelen van krabbenschilden na de langdurige vorstperiode in de winter 1995-1996 aan de Belgische Westkust. De Strandvlo 16(3) : 94-96.

Aanvulling

Ook Franky Bauwens vond op 25 januari 1997 3 schaarpoten en 3 schilden van *Eriocheir sinensis* te Lombardsijde.

**Lindegaarde 3
1830 Machelen**